

La modalité au service de l'argumentation

Modalitatea în sprijinul argumentației

Alexandra Cuniță

Rezumat: Comunicarea constă uneori, pentru locutor, în a lansa, într-o situație dată, o opinie sau o teză asumată și a încerca apoi să-i ofere auditoriului cele mai bune temeiuri pentru a adera la opinia respectivă, lăsându-i însă, totodată, acestuia libertatea de a se ralia, sau nu, când raționamentul se va fi încheiat, la teza aflată în discuție. Altfel spus, chestiunea pusă în dezbateră de vorbitor – chestiune preexistentă schimbului verbal în situația dată, având deja un loc precis în ansamblul ideilor sau părerilor împărtășite de interlocutorii săi reali ori potențiali, în momentul T_i – va îmbrăca aspectul unei *argumentații*. O relație specială se stabilește, pe de o parte, între locutor și destinatarul discursului lui, pe de alta, între locutor – numit de anumiți cercetători *subiect argumentator* – și opinia lansată, de a cărei *validitate* primul trebuie să-l *convingă* pe *subiectul-țintă*. Pentru ca *argumentația* să obțină efectul scontat, vorbitorul trebuie să-și precizeze poziția față de teza formulată, ca și față de *valoarea argumentelor* enumerate. Exact pe aceste planuri devine vizibilă importanța *modalității* pentru reușita întregii construcții argumentative. Cum poate veni *modalitatea* în sprijinul acesteia? La ce paliere și de ce manieră este ea implicată în procesul de *argumentare*? Iată subiectul pe care ne propunem să-l dezvoltăm în cele ce urmează, luând drept bază a analizei un fragment revelator, după părerea noastră, de discurs dintr-un text literar.

Cuvinte cheie: argumentație, subiect argumentator, opinie, valoare de adevăr, modalitate.